

de allermest drikfældige. De tvangsindlægges paa Arbejdsanstalter rundt omkring i Landet. Det, jeg har fremhævet, er, at man yderligere vil haane disse Folk ved at kaste dem ind paa et Sted, hvor man tillige har gemeene Forbrydere, Folk, som enten ere dømt til Tugthus og saa i Stedet for ere sendte til den paagældende Anstalt, eller Folk, som have været i Tugthuset i lange Tider og derfra ere blevne førte over paa en Tvangsarbejdsanstalt. Den Sammenhobning af alle Slags Mennesker, Tugthusranger, Forbrydere o. s. v. finder jeg forkastelig, og ogsaa fra det Synspunkt set er den store Anstalt urimelig. Man skal, mener jeg, skelne imellem de helbredelige og de uhelbredelige, skelne mellem Forbrydere og Folk, som kun have den ene Last at være drikfældige, selv om de nogle Gange have været i Konflikt med Politibetjente, og man skal ligeledes skelne mellem de sindssyge, man vil føre fra en Sindssygeanstalt hen paa en Helbredelsesanstalt for drikfældige, og Drankerne. Der skal ogsaa være en Skillelinie der. Kort sagt, det Resultat, jeg kom til før, og som jeg gentager, er, at vi skulle have mange flere mindre Anstalter og ikke den ene store Anstalt.

Jeg gentager, at jeg mener, det er nødvendigt, at Samfundet tager fat med Forholdsregler for at helbrede drikfældige Mennesker. Det er en Sygdom, som kan kureres, og som man bør søge at kurere paa dertil indrettede Anstalter, men man kan ikke kurere Mennesker ved nye Straffebestemmelser, og man kan, naar man skal kurere drikfældige Mennesker, nok tage saa meget Hensyn til dem, at de komme i nogenlunde ordentligt Selskab.

Henrik Nielsen: Der blev af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udtalt, at vi manglede Straffeanstalter, og vi manglede Sindssygeanstalter, og det er rigtigt. Men det er sikkert ogsaa rigtigt, at der i Øjeblikket befinder sig ikke saa faa Folk paa vore Sindssygeanstalter, og ogsaa en Del paa vore Straffeanstalter, som egentlig høre hjemme paa en Helbredelsesanstalt for drikfældige. Ved Opførelse af en Stats-helbredelsesanstalt vil man altsaa kunne skaffe noget bedre Plads paa de bestaaende Straffeanstalter og paa vore Sindssygeanstalter. Det ærede Medlem udtalte, at det var heldigt, om de paagældende kom under Forhold, hvor de kunne se lidt andre Mennesker. Ja, det kunde naturligvis

være ønskeligt, men paa den anden Side skal man passe paa, at de ikke ere i saa nær Berøring med Offentligheden, at det er dem muligt at forskaaffe sig Spiritus. Man maa være klar over, at Folk, som blive indlagte med en saadan Sygdom, sætte alle Sejl til for at skaffe sig Spiritus der, hvor de overhovedet kunne faa det. Der gælder derfor om at isolere dem saa meget som muligt, for at Samkvemmet med Offentligheden ikke skal ødelægge dem.

Jeg skal til det ærede Medlem for Odense 1ste Valgkreds (Marott) sige, at jeg tror ikke paa, at Straffebestemmelser som saadanne have nogen velgørende Indflydelse paa en Mand, der er forfalden til Drik, men jeg kan heller ikke indse, at de Straffebestemmelser, her ere foreslaaede, egentlig kunne betegnes som Straf. Det, der gaar igennem hele Lovforslaget, er i Virkeligheden kun dette, at man, efterhaanden som det viser sig, at en Mand umulig kan staa paa egne Ben, fordi han er drikfældig, vil have ham indlagt, og er han en urolig Person, som man ikke kan have paa en Helbredelsesanstalt, siger man til ham: Du maa finde dig i at komme paa en Statsarbejdsanstalts Afdeling for drikfældige. Det er ingen Straf, og naar det ærede Medlem erklærer, at de der komme sammen med Tugthusranger, svarer jeg, at det er rigtigt, men det er kun saadanne Tugthusranger, hvis Forbrydelse er en Følge af Hang til Drik, og det kan være udmærket gode Mennesker, selv om de ere blevne dømt til Tugthus paa Grund af en eller anden Handling, naar denne Handling er foranlediget ved stærkt Hang til Drik. Jeg kan derfor ikke indse, at der bliver synderlig Forskel paa almindelige drikfældige og de Folk, som paa Grund af deres Hang til Spiritus have øvet en eller anden Forbrydelse. Vi kunne være enige om, at Straffebestemmelser helbrede ikke, men jeg kan ikke se, at der i dette Lovforslag er Bestemmelser, som kunne kaldes Straffebestemmelser i egentlig Forstand. En Lov som denne er i Virkeligheden kun egnet til at sikre Samfundet mod de Ulykker, som drikfældige forarsage, og sikre det, at disse Mennesker helbredes, saa at det faar dem tilbage som gode og nyttige Borgere. Vi ere enige om Grundtanken, men have en forskellig Opfattelse af Fremgangsmaaden, og at jeg tillader mig at mene, at jeg har forstaaet Sagen paa den rigtige Maade, er vist ikke mere, end de fleste vilde sige om sig selv.